ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ

31.01.2020թ. *Քաղաքացիական գործ*
ք. Երևան *թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17*

ՈՐՈՇՈՒՄ
Թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործի
ենթակայությունը որոշելու մասին

1.Գործի դատավարական նախապատմությունը և ենթակայության հարցի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող հանգամանքները.

«Ինեկոբանկ» փակ բաժնետիրական ընկերությունը (այսուհետ նաև՝ Հայցվոր) 26.09.2017 թվականին հայցադիմում է ներկայացրել ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան (այսուհետ նաև՝ Դատարան) ընդդեմ Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի, Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանի, Գարիկ Արամի Խաչատրյանի և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանի (այսուհետ նաև՝ Պատասխանողներ)՝ վարկային պայմանագրով առաջացած պարտքի գումարը բռնագանձելու պահանջի մասին:

Հայցադիմումին կից ներկայացվել են Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի հետ կնքված գլխավոր վարկային և ենթավարկային պայմանագրերի վավերացված պատճենները, Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանի, Գարիկ Արամի Խաչատրյանի և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանի հետ կնքված երաշխավորության պայմանագրերի վավերացված պատճենները:

Դատարանի (դատավոր՝ Ս. Սահակյան) կողմից 14.06.2018 թվականին կայացված վճռով հայցապահանջը բավարարվել է:

21.08.2019 թվականին Հարություն Միրզոյանի սնանկության գործով կառավարիչ Հենրիկ Մարտիկյանը, որպես գործին մասնակից չդարձված անձ, Դատարանի կողմից կայացված վճռի դեմ վերաքննիչ բողոք է ներկայացրել:

Վերաքննիչ բողոքին կից ներկայացվել են նաև Հարություն Միրզոյանին սնանկ ճանաչելու մասին ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի 08.08.2017 թվականի թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17

վճռի պատճենը, պահանջների վերջնական ցուցակը հաստատելու մասին որոշման պատճենը, որում որպես պարտատեր նշված է նաև «Ինեկոբանկ» ՓԲԸ-ն:

Վերաքննիչ քաղաքացիական դատարանը (նախագահող դատավոր՝ Լ.Գրիգորյան, դատավորներ՝ Գ.Խանդանյան, Ա.Մկրտչյան) 29.11.2018 թվականի որոշմամբ վերաքննիչ բողոքը մասնակիորեն բավարարել է, կայացված վճիռը բեկանել է և գործն ուղարկել նույն դատարան՝ նոր քննության:

04.02.2019 թվականի որոշմամբ Դատարանը գործն ընդունել է վարույթ:

08.08.2019 թվականին Դատարանում ստացվել է «Ինեկոբանկ» ՓԲԸ-ի ներկայացուցիչ Վաչագան Վարդանյանի միջնորդությունը՝ հետևյալ բովանդակությամբ.

«(...) ղեկավարվելով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի և 39-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 4-րդ կետի պահանջներով խնդրում ենք սույն գործով պատասխանող՝ սնանկ ճանաչված Հարություն Միրզոյանի մասով գործի վարույթը կարճել, իսկ՝ երաշխավորության պայմանագրերով վարկառու Հարություն Միրզոյանի կողմից բանկի հանդեպ համապարտ պատասխանատվություն կրող պատասխանողներ Սիրվարդ Միրզոյանի, Գարիկ Խաչատրյանի, Վարազդատ Միրզոյանի մասով գործն ուղարկել ՀՀ սնանկության դատարան թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործի շրջանակներում քննելու համար»:

23.10.2019 թվականին Դատարանը (դատավոր՝ Ե. Քոչարյան), քննության առնելով Հայցվորի ներկայացուցչի հիշյալ միջնորդությունը, որոշում է կայացրել.

1. թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործի վարույթն ըստ հայցի «Ինեկոբանկ» ՓԲ ընկերության ընդդեմ Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին կարճել՝ պարտապան Հարություն Միրզոյանի սնանկ ճանաչված լինելու հիմքով:

2. թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործի վարույթն ըստ հայցի «Ինեկոբանկ» ՓԲ ընկերության ընդդեմ Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանի, Գարիկ Արամի Խաչատրյանի, Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանի՝ գումարի բռնագանձման պահանջի մասին հանձնել ՀՀ սնանկության դատարանին՝ թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործի շրջանակներում քննելու համար:

Դատարանը հիշյալ որոշմամբ եկել է հետևյալ եզրահանգմանը.

«(...):

Հետևաբար, դատարանը գտնում է, որ քաղաքացիական գործի վարույթը պատասխանող Հարություն Միրզոյանից գումարի բռնագանձման պահանջով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 4-րդ կետի համաձայն պետք է կարճվի՝ պատասխանող Հարություն Միրզոյանի սնանկ ճանաչված լինելու հիմքով:

(…):

Դատարանը, նկատի ունենալով, որ թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործը գտնվում է ՀՀ սնանկության դատարանում, ուստի գտնում է, որ սույն քաղաքացիական գործը մնացած մասով պետք է ուղարկվի ՀՀ սնանկության դատարան սնանկ ճանաչված Հարություն Միրզոյանի սնանկության վերաբերյալ թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործի շրջանակներում քննելու համար»:

05.11.2019 թվականին գործը Սնանկության դատարանում մակագրվել է դատավոր Ա. Հովհաննիսյանին:

08.11.2019 թվականին Սնանկության դատարանը կայացրել է գործն ըստ ենթակայության ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը հանձնելու մասին որոշում՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

««Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

Տվյալ դեպքում թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործով պարտապան է հանդիսանում Հարություն Վարազդատի Միրզոյանը, ում մասով գործի վարույթը կարճվել է, իսկ Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանը, Գարիկ Արամի Խաչատրյանը և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանը նշված գործով պարտապան չեն հանդիսանում, հետևաբար նրանց մասով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի երկրորդ մասով նախատեսված կարգով սնանկության գործի շրջանակներում քննելու հիմքերը բացակայում են»:

25.11.2019թ. գործը ստացվել է Դատարանում և հանձնվել դատավոր Ե. Քոչարյանին:

04.12.2019 թվականին Դատարանը, վկայակոչելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի իրավակարգավորումները, որոշել է գործի ընդդատության և ենթակայության մասին վեճը լուծելու համար թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործը վերադարձնել Սնանկության դատարան՝ հետևյալ եզրահանգմամբ.

«Այսպիսով, ՀՀ Սնանկության դատարանի դատավոր Ար. Հովհաննիսյանի կողմից չեն պահպանվել նշված իրավանորմերով սահմանված կարգը և ՀՀ Արարատի և Վայոց Ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից ըստ ընդդատության ստացված գործը հանձնվել է ՀՀ Արարատի և Վայոց Ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի ենթակայությանը»:

Սնանկության դատարանում 09.01.2020թ. գործը մակագրվել է դատավոր Ա. Հովհաննիսյանին:

16.01.2020 թվականին Սնանկության դատարանը կայացրել է որոշում՝ գործը Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու մասին՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

«(…):

Ինչ վերաբերում է թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործի ենթակայության հարցին, ապա «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

Տվյալ դեպքում թիվ ԱՎԴ1/0031/04/17 սնանկության գործով պարտապան է հանդիսանում Հարություն Վարազդատի Միրզոյանը, ում մասով գործի վարույթը կարճվել է, իսկ Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանը, Գարիկ Արամի Խաչատրյանը և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանը նշված գործով պարտապան չեն հանդիսանում, հետևաբար նրանց մասով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի երկրորդ մասով նախատեսված կարգով սնանկության գործի շրջանակներում քննելու հիմքերը բացակայում են»:

22.01.2020թ. գործը ստացվել է Վճռաբեկ դատարանում:

2. Կիրառելի իրավական նորմերը, պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի և Սնանկության դատարանի միջև գործի քննության ենթակայության շուրջ ծագած վեճը լուծելու և առկա իրավակարգավորումների հիման վրա գործի ենթակայությունը հստակ որոշելու կապակցությամբ հարկ է վերլուծել առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարաններից քաղաքացիական գործերը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնելու վերաբերյալ ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի և «Սնանկության մասին» օրենքի ստորև ներկայացվող իրավակարգավորումները, ինչպես նաև այդ իրավակարգավորումների հարաբերակցության վերաբերյալ հարցերը:

Մինչև բարձրացված հարցի բովանդակային քննարկմանը անցնելը՝ հարկ է նշել, որ ՀՀ Ազգային ժողովի կողմից 23.10.2019թ. ընդունված թիվ ՀՕ-189-Ն օրենքով (ուժի մեջ է մտել 21.11.2019թ.) ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածում կատարվել են լրացումներ և փոփոխություններ, որոնցով Վճռաբեկ դատարանի նախագահին այլևս իրավական հնարավորություն է ընձեռվել՝ որոշման կայացմամբ լուծել առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների և Սնանկության դատարանի միջև գործերի ենթակայության կապակցությամբ հնարավոր ծագող վեճերը:

Այսպես.

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածի համաձայն՝ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը քննում է դատական կարգով քննության ենթակա բոլոր գործերը, բացառությամբ մասնագիտացված դատարանների ենթակայությանը վերապահված գործերի:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի (այսուհետ նաև՝ Օրենսգիրք) 18-րդ հոդվածը սահմանում է քաղաքացիական գործերի ենթակայությունը, որի 1-ին մասի համաձայն՝ քաղաքացիական գործերը ենթակա են քննության առաջին ատյանի դատարանում, բացառությամբ «Սնանկության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով նախատեսված դեպքերի:

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սնանկության դատարանին են ենթակա սնանկության հարաբերությունները կարգավորող օրենքով նախատեսված բոլոր գործերը:

«Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

«Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 41-րդ հոդվածի համաձայն՝ նորմատիվ իրավական ակտի նորմը մեկնաբանվում է՝ հաշվի առնելով նորմատիվ իրավական ակտն ընդունելիս այն ընդունող մարմնի նպատակը՝ ելնելով դրանում պարունակվող բառերի և արտահայտությունների տառացի նշանակությունից, ամբողջ հոդվածի, գլխի, բաժնի կարգավորման համատեքստից, այն նորմատիվ իրավական ակտի դրույթներից, ի կատարումն որի ընդունվել է այդ ակտը, տվյալ նորմատիվ իրավական ակտով սահմանված սկզբունքներից, իսկ այդպիսի սկզբունքներ սահմանված չլինելու դեպքում՝ տվյալ իրավահարաբերությունը կարգավորող իրավունքի ճյուղի սկզբունքներից:

Օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ դատարանը գործը հանձնում է սնանկության դատարանի քննությանը, եթե գործը քննելիս պարզվել է, որ այն ենթակա է քննության սնանկության դատարանում:

Օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ գործն այլ դատարանի քննությանը հանձնելու մասին կայացվում է որոշում:

Օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի համաձայն.

1. Գործն ըստ տարածքային ընդդատության կամ ըստ ենթակայության ստացած դատարանը յոթնօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում այն վարույթ ընդունելու կամ գործը Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ գործի տարածքային ընդդատությանը կամ ենթակայությանը:

2. Վճռաբեկ դատարանի նախագահը հնգօրյա ժամկետում որոշում է գործի ընդդատությունը կամ ենթակայությունը:

3. Վճռաբեկ դատարանի նախագահի որոշած դատարանը համարվում է իրավասու դատարան:

4. Սույն հոդվածով սահմանված կարգը կիրառվում է նաև վարչական կամ սնանկության դատարանի կողմից համապատասխանաբար վերահասցեագրված հայցադիմումի կամ հանձնված գործի նկատմամբ:

Վերը նշված իրավակարգավորումների համակարգային վերլուծության արդյունքում կարելի է արձանագրել, որ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների կողմից քաղաքացիական գործերը Սնանկության դատարանի քննությանը կարող են հանձնվել միայն համապատասխան դատավարական գործողությունների կատարման միջոցով հետևյալ փաստական հանգամանքների առկայության պարզման արդյունքում:

Այսպես. քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանում քննության ենթակա լինելու վերաբերյալ իրավակարգավորումները սահմանված են «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, որի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

Նշված իրավակարգավորման բառերի և արտահայտությունների տառացի նշանակությամբ մեկնաբանումից հետևում է, որ քաղաքացիաիրավական վեճ քննող առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանն իր վարույթում քննվող գործը Սնանկության դատարանի քննությանը ենթակա լինելու վերաբերյալ եզրահանգում կատարելու համար պետք է գործով պարզի հետևյալը.

Ա) արդյոք քաղաքացիական գործով վեճը ծագել է սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ,

Բ) արդյոք սնանկության գործով պարտապանն է հանդիսանում առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում քննվող քաղաքացիաիրավական վեճով պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ:

«Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 41-րդ հոդվածի իրավակարգավորումների լույսի ներքո մեկնաբանելով «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասը՝ պետք է փաստել, որ միայն վերը նշված երկու

պայմանների միաժամանակյա առկայությամբ գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնված լինելու դեպքում է հնարավոր արձանագրել, որ գործն ըստ ենթակայության ուղարկած առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը չի հանդիսանում այն պատշաճ դատարանը, որը տվյալ գործով պետք է իրականացնի հետագա քննություն:

Վերոգրյալ իրավակարգավորումները, դրանց վերաբերյալ կատարված վերլուծությունները համադրելով սույն քաղաքացիական գործի նյութերում առկա փաստական տվյալների հետ՝ կարելի է արձանագրել հետևյալը.

1. թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործով «Ինեկոբանկ» փակ բաժնետիրական ընկերությունը հայցադիմում է ներկայացրել Դատարան ընդդեմ պարտապան Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի և երաշխավորներ Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանի, Գարիկ Արամի Խաչատրյանի և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանի դեմ՝ վարկային պայմանագրով առաջացած պարտքի գումարը բռնագանձելու պահանջի մասին:

2. 23.10.2019 թվականին Դատարանը որոշում է կայացրել քաղաքացիական գործի վարույթը Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի մասով կարճելու և մնացած մասով գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնելու մասին:

3. Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնված գործով պատասխանողներ են Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանը, Գարիկ Արամի Խաչատրյանը և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանը, որոնք հանդիսանում են Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի վարկային պարտավորությունների կատարումն ապահովելու համար երաշխավորության պայմանագրեր կնքած անձինք:

Վերը նշվածը թույլ է տալիս արձանագրելու, որ քաղաքացիական գործում առկա չեն եղել անհրաժեշտ և բավարար փաստական տվյալներ՝ Դատարանի կողմից քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնելու համար, մասնավորապես՝ գործով չի հիմնավորվում վերը նշված երկու նախապայմանների միաժամանակյա առկայությունը:

Այսպես. գործով վերը նշված հանգամանքները թույլ են տալիս հստակորեն արձանագրել, որ Դատարանի կողմից պատշաճ գնահատականի չի արժանացել այն հանգամանքը, որ թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործով պատասխանողներ են երաշխավորներ Սիրվարդ Ջիվանի Միրզոյանը, Գարիկ Արամի Խաչատրյանը և Վարազդատ Հարությունի Միրզոյանը, իսկ պարտապան

Հարություն Վարազդատի Միրզոյանի մասով 23.10.2019 թվականի որոշմամբ քաղաքացիական գործի վարույթը կարճվել է: Մինչդեռ, վերը նշված իրավական վերլուծություններից հետևում է, որ քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնելու համար պարտադիր նախապայմաններից է հանդիսանում այն հանգամանքը, որ սնանկության գործով հենց պարտապանը պետք է հանդիսանա առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում քննվող քաղաքացիաիրավական վեճով պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ:

Վերոգրյալ իրավական և փաստական վերլուծությունները թույլ են տալիս եզրակացնել, որ թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանին ըստ ենթակայության հանձնելու համար գործում բացակայում են անհրաժեշտ փաստական և իրավական ամբողջական հիմքերը, ուստի, թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

Միաժամանակ, «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի իրավակարգավորումն անհրաժեշտ է վերլուծել Օրենսդրի կամքի՝ ժամանակագրական իմաստով զարգացման և դրա հիման վրա տեղի ունեցած օրենսդրական նոր փոփոխությունների բովանդակության բացահայտման տեսանկյունից:

Այսպես. «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

Նման իրավակարգավորում սահմանելիս Օրենսդիրը նպատակ է հետապնդել ապահովել սնանկության գործընթացի արդյունավետությունը, այդ թվում՝ ապահովել սնանկության գործի վարման ամբողջականությունը, գործով բացահայտել հնարավոր բոլոր պարտատերերին և նրանց պահանջները, սնանկության վարույթով անցնող ցանկացած գույքի վերաբերյալ հարցի քննարկում կազմակերպել միայն սնանկության վարույթում, ինչը կապահովի սնանկության վարույթի

արդյունավետությունը և սնանկության վարույթի մասնակիցների իրավունքների ամբողջական իրացումը, քաղաքացիական և սնանկության գործերի ողջամիտ ժամկետում քննությունը, բացառելով հանդերձ նույն գույքի կամ իրավունքի վերաբերյալ տարբեր դատարաններում քննվող գործերի, ինչպես նաև դատական ակտերի առկայությունը և այլն:

Օրենսդրի այս կամքն իր ցայտուն արտահայտումն է ստացել տեղի ունեցած օրենսդրական փոփոխություններում, որպիսի իրավիճակում ուշադրության է արժանի «Սնանկության մասին» օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին Ազգային ժողովի կողմից ընդունված 12.12.2019թ. թիվ ՀՕ-294-Ն օրենքը (ուժի մեջ է մտնելու 15.04.2020թ.):

Այսպես. «Սնանկության մասին» օրենքի նոր խմբագրությամբ 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ սնանկ ճանաչված պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների, երրորդ անձին պատկանող ապահովված իրավունքի առարկայի, պարտապանի և պարտատիրոջ մասնակցությամբ կնքված, ներառյալ՝ պարտավորությունների կատարման ապահովման միջոցների պայմանագրերի առնչությամբ ծագած և պարտատերերի պահանջների բավարարման հնարավորության վրա ազդող վեճերով քաղաքացիական գործերը, բացառությամբ կառավարչի կողմից ներկայացվող հայցերով հարուցվող քաղաքացիական գործերի, քննում է սնանկության գործը վարող դատավորը նույն սնանկության գործի շրջանակում՝ որպես առանձին քաղաքացիական գործեր (այսուհետ՝ առանձին քաղաքացիական գործեր):

Նշված նոր իրավակարգավորման բովանդակության բացահայտման արդյունքում կարելի է արձանագրել, որ Օրենսդրի սահմանած նոր իրավակարգավորումն ենթադրում է քաղաքացիական գործերի առավել լայն շրջանակի քննություն սնանկության վարույթի շրջանակում, մասնավորապես՝ այն քաղաքացիական գործերը, որոնք կապված են սնանկ ճանաչված պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների, երրորդ անձին պատկանող ապահովված իրավունքի առարկայի, պարտապանի և պարտատիրոջ մասնակցությամբ կնքված, ներառյալ՝ պարտավորությունների կատարման ապահովման միջոցների պայմանագրերի առնչությամբ ծագած և պարտատերերի պահանջների բավարարման հնարավորության վրա ազդող վեճերի հետ (բացառությամբ սնանկության գործերով կառավարիչների կողմից ներկայացվող

հայցերով հարուցվող քաղաքացիական գործերի): Ընդ որում հարկ է նկատել, որ նոր իրավակարգավորումն այլևս պարտադիր պահանջ չի նախատեսում սնանկության վարույթում պարտապան հանդիսացող անձի՝ քաղաքացիական գործում ունեցած դատավարական կարգավիճակի մասին:

Այս առումով ուշադրության է արժանի նաև վերը նշված օրենքի անցումային դրույթներով սահմանված իրավակարգավորումների բովանդակությունը, մասնավորապես՝ Օրենքի 72-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում 2020 թվականի ապրիլի 15-ից և տարածվում է սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելուց հետո հարուցված սնանկության գործերի վրա: Մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը հարուցված սնանկության գործերը վարվում են մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը գործող խմբագրությամբ «Սնանկության մասին» օրենքի նորմերով:

Հետևաբար, պետք է փաստել, որ 2020 թվականի ապրիլի 15-ից հետո (ՀՕ-294-Ն օրենքի ուժի մեջ մտնելու ժամկետ) առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանները և Սնանկության դատարանը վերոգրյալ օրենսդրական փոփոխությունների բովանդակությանը համահունչ պետք է գնահատականի արժանացնեն քաղաքացիական գործերի ենթակայության հարցերի հետ կապված հնարավոր վեճերի առկայության կամ բացակայության հարցերը:

Հիմք ընդունելով գործում առկա հանգամանքները, վերոգրյալ իրավական և փաստական վերլուծությունները, և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործը ենթակա է ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

2. Սույն որոշումը և թիվ ԱՎԴ2/1510/02/17 քաղաքացիական գործի նյութերն ուղարկել ՀՀ Արարատի և Վայոց ձորի մարզերի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

3. Որոշման օրինակն ուղարկել Սնանկության դատարան:

ԵՐՎԱՆԴ ԽՈՒՆԴԿԱՐՅԱՆ